Jakeen neljäkymmentä kätketty historia - Numero kolmekymmentäkolme

Hesekiel numero neljätoista

Jeff Pippenger
2026-10-27

Ensimmäisen Mooseksen kirjan neljännessä ja viidennessä luvussa Kainin sukuluettelo asetetaan vastakkain Setin sukuluettelon kanssa.

Hyvä Lemek ja paha Lemek

Nämä kaksi sukulinjaa kuvaavat kadotettujen ja pelastettujen välistä vastakohtaisuutta, ja jotkut näiden kahden sukulinjan jälkeläisistä toimivat vastakkain asetettujen sukulinjojen rinnakkaisina ’jälkeläissymboleina’. Kain edustaa ihmisryhmää, joka ei kadu syntiään vaan suree ainoastaan omaa tilaansa.

> Ja hän sanoi: ”Mitä olet tehnyt? Veljesi veren ääni huutaa minulle maasta. Ja nyt olet kirottu ja karkotettu pois maasta, joka on avannut suunsa ottamaan vastaan veljesi veren sinun kädestäsi. Kun viljelet maata, se ei enää anna sinulle voimaansa; pakolaisena ja harhailijana sinun on elettävä maan päällä.” Ja Kain sanoi Herralle: ”Rangaistukseni on suurempi kuin jaksan kantaa. Katso, sinä olet tänään karkottanut minut pois maan päältä, ja minun on kätkeydyttävä sinun kasvojesi edestä; minä joudun olemaan pakolainen ja harhailija maan päällä, ja jokainen, joka minut löytää, tappaa minut.” Ja Herra sanoi hänelle: ”Sen tähden jokaiselle, joka tappaa Kainin, kostetaan seitsenkertaisesti.” Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet löytää, tappaisi häntä. Ja Kain lähti pois Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, Eedenistä itään. 1. Mooseksen kirja 4:10–16.

Kain edustaa sellaista katumattomien ryhmää, jonka jäsenet keskittyvät vain omaan murheelliseen tilaansa, johon he ovat itse saattaneet itsensä kieltäytymällä pyrkimästä tekemään hyvää.

> Mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut suopeasti. Ja Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät. Ja Herra sanoi Kainille: Miksi olet vihastunut, ja miksi kasvosi ovat synkistyneet? Jos teet oikein, etkö tule hyväksytyksi? Mutta jos et tee oikein, synti väijyy ovella. Ja sen halu kohdistuu sinuun, ja sinun tulee hallita sitä. 1. Mooseksen kirja 4:5–7.

Kuusi kuolemaa – kolme alfaa ja kolme oomegaa

Edellisissä artikkeleissa tunnistimme Henokin ensimmäisen enkelin vertauskuvaksi, Lemekin toisen enkelin vertauskuvaksi, Metusalahin keskiyön huudoksi ja Nooan kolmanneksi enkeliksi. Setin sukuun kuulunut Lemek kuoli seitsemänsadanseitsemänkymmenenseitsemän vuoden ikäisenä, viisi vuotta ennen vedenpaisumusta, jonka aikaan Metusalah kuoli. Lemekin kuolemaa seurasi viisi vuotta myöhemmin Metusalahin kuolema, ja heidän kuolemansa ovat siten esikuvia Hesekielin vaimon kuolemasta, jota puolitoista vuotta myöhemmin (1,5) seurasi Jerusalemin,

Karitsan vaimon, kuolema.

> Ja minä, Johannes, näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna kuin morsian, joka on kaunistettu miestään varten. Ilmestyskirja 21:2.

Hesekielin vaimon ja Lemekin alfakuolemat, jotka liittyvät Jerusalemin ja Metusalahin omegakuolemiin, olivat esikuvia Johannes Palaiologoksen kuolemasta, jota seurasi viisi vuotta myöhemmin Konstantinos yhdennentoista kuolema Konstantinopolin muureilla. Lemekin linja osoittaa viiden vuoden ajanjakson, jonka lopussa on seitsemän päivän mittainen eläinten vaellusjakso. Itä-Rooman linja edustaa viiden vuoden ajanjaksoa ja myös neljän vuoden ajanjaksoa tämän viiden vuoden kokonaisjakson sisällä. Hesekielin linja edustaa sekä kahta vuotta että puoltatoista vuotta (1,5). Hesekielin linja, jossa Babylon tuhoaa Jerusalemin, vastaa Rooman vuosina 66–70 toteuttamaa Jerusalemin toista tuhoa. Jerusalemin tuhoa kuvaava Rooman linja tuottaa sekä neljän vuoden että kolmen ja puolen vuoden ajanjakson. Kukin näistä neljästä symbolisesta linjasta tuotti profeetallisessa todistuksessaan yhden sijasta kaksi symbolista ajanjaksoa.

Lemek, Johannes Palaiologos ja Hesekielin vaimo edustavat sellaisen ajanjakson alfa-merkkipaalua, joka päättyy omega-kuolemaan. Kaksi kolmesta linjasta kuvaa piiritystä, joka päättyy niiden vastinparien kuolemaan. Kolmas päättyy eläinten menemiseen arkkiin. Omega-vastine rinnastaa Nooan vedenpaisumuksen Jerusalemin hävitykseen ja Konstantinopolin muurien tuhoon. Kaikki kolme omega-symbolia edustavat armonajan päättymistä pian tulevan sunnuntailain yhteydessä.

Nooan arkin todistuksessa ei tietenkään ollut piiritystä, mutta arkkiin pääsemistä varten olisi täytynyt olla luiska. Jos lastausluiskaa pidetään piiritysluiskan esikuvana, kaikki kolme kuoleman todistusta tuovat esiin piirityksen. Rooman vuosina 66–70 toteuttaman Jerusalemin hävityksen aikajanalla oli Cestiuksen johtama piiritys vuonna 66 ja toinen, Tituksen johtama piiritys vuonna 70.

Neljä vuotta

Konstantinopolin piiritykseen vuonna 1453 päättyvät neljä vuotta edustavat Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun islamia koskevan ”viiden kuukauden” profetian toista nelivuotiskautta. ”Viiden kuukauden” profetian ensimmäinen nelivuotiskausi ulottui vuodesta 1333 vuoteen 1337 Nikomedeian piirityksen aikana. Tuo piiritys merkitsi myös 27. heinäkuuta 1299 alkaneen kolmenkymmenenkahdeksan vuoden ajanjakson päättymistä. Jerusalemin kaksi hävitystä, Konstantinopolin yksi hävitys, vedenpaisumus ja Nikomedeian piiritys ovat viisi todistajaa vuodesta 200 eKr. vuoteen 198 eKr. kestäneestä Paniumin sotaretkestä, joka olisi kuudes todistaja, ja muitakin on useita.

Jerusalemin molemmat hävitykset on helppo rinnastaa toisiinsa, ”linja linjan päälle”. Vedenpaisumus ja Itä-Rooman linja rinnastetaan toisiinsa niille yhteisten alfa- ja omegakuolemien perusteella. Paniumin sotaretki rinnastetaan nimenomaan Hesekielin vuoden 587 eKr. linjaan, sillä

kumpikin piiritysjakso vastaa kahta vuotta. Paniumia kuvataan Danielin kirjan yhdennentoista luvun viidennessätoista jakeessa, joka edeltää kuudettatoista jaetta, joka puolestaan kuvaa pian tulevaa sunnuntailakia, aivan kuten Jerusalemin hävitykset vuosina 586 eKr. ja 70 jKr. Paniumin taistelun ja Sidonin piirityksen kaksivuotinen ajanjakso tuo kunkin näistä linjoista Danielin kirjan yhdennentoista luvun neljännenkymmenennen jakeen kätkettyyn historiaan.

Merkki

Jerusalemin molempiin hävityksiin liittyvien piiritysten ensimmäinen profeetallinen merkkipaalu edustaa merkkiä; Cestius vuonna 66 ja Hesekielin vaimon kuolema olivat molemmat alfamerkkejä. Myös Lemek on ensimmäinen merkkipaalu, ja siksi kahden todistajan todistuksen nojalla myös Lemek on merkki. Hänen 777 vuoden ikänsä edustaa voittavan seurakunnan merkkiä; tämä seurakunta koostuu kolmesta osasta: profeetasta, papista ja kuninkaasta.

> Lisäksi annoin heille myös sapattini merkiksi minun ja heidän välillään, jotta he tietäisivät, että minä olen Herra, joka pyhitän heidät. Hesekiel 20:12.

300 vuotta

Eenok, joka oli Seetin sukulinjassa seitsemäs Aadamista, vaelsi Jumalan yhteydessä 300 vuotta, ja hänet otettiin taivaaseen. ’300’ symboloi kolmeasataa pioneerien vuoden 1843 kaaviota, niitä vastaavia kolmeasataa millerilläissaarnaajaa sekä Gideonin kolmensadan miehen sotajoukkoa. Eenok, millerilläissaarnaajat ja Gideonin kolmesataa miestä edustavat sataaneljääkymmentäneljää tuhatta. Simson otti 300 kettua ja sitoi ne pareittain yhteen; näin hän toi esiin luvun 150 sekä yhteen sidotun vertauskuvan, jonka yhteismäärä on kolmesataa.

> Ja Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua, otti soihtuja, käänsi ketut hännät vastakkain ja asetti aina yhden soihdun kahden hännän väliin. Ja kun hän oli sytyttänyt soihdut tuleen, hän päästi ketut filistealaisten laihopelloille ja poltti niin kuhilaat kuin kasvavan viljankin sekä viinitarhat ja öljypuut. Tuomarien kirja 15:4, 5.

Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun kahdessa islamia koskevassa viiden kuukauden profetiassa ”tuli” ja ”hännät” esitetään islamin tunnusmerkkeinä.

> Ja tällaisina näin näyssä hevoset ja niiden selässä istuvat: heillä oli tulipunaiset, hyasintinsiniset ja tulikivenkeltaiset rintahaarniskat. Hevosten päät olivat kuin leijonien päät, ja niiden suusta lähti tulta, savua ja tulikiveä. Näistä kolmesta sai kolmasosa ihmisistä surmansa: tulesta, savusta ja tulikivestä, jotka lähtivät niiden suusta. Sillä niiden voima on niiden suussa ja niiden hännissä; niiden hännät olivat näet käärmeiden kaltaiset, ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittavat. Ilmestyskirja 9:17–19.

Islamin voima on sekä heidän suissaan että heidän hännissään.

> Ja niillä oli pyrstöt kuin skorpioneilla, ja niiden pyrstöissä oli pistimet; ja niillä oli valta vahingoittaa ihmisiä viiden kuukauden ajan. Ja niiden kuninkaana oli syvyyden enkeli, jonka nimi on hepreaksi Abaddon mutta kreikaksi Apollyon. Ilmestyskirja 9:10, 11.

Islamin voima piinata ja tappaa on sekä niiden suissa että hännissä, ja se purkautuu niiden suista ja hännistä.

> Sen tähden Herra katkaisee Israelilta pään ja hännän, oksan ja kaislan, yhtenä päivänä. Vanhin ja arvossa pidetty on pää, ja profeetta, joka opettaa valheita, on häntä. Sillä tämän kansan johtajat eksyttävät sitä, ja ne, joita he johtavat, joutuvat turmioon. Jesaja 9:14–16.

Islam ja Israel ovat profeetallisesti yhteydessä toisiinsa, sillä molemmat ovat Abrahamin lapsia, ja kummassakin linjassa ”pää” on ”vanhin ja arvomies” ja ”häntä” on ”profeetta, joka valhetta opettaa”. Islamin kohdalla tuo muinainen valheita opettanut profeetta on Muhammed. Koraani edustaa niitä valheita, jotka motivoivat islamin heinäsirkkoja, ja vanhin ja arvomies on niiden poliittinen johto. Islamia ohjaa valtiotaito (suu), jonka vaikuttimena ovat Koraanin valheet (häntä). Simsonin kolmesataa kettua jaettiin kahteen viiden kuukauden ryhmään, joiden on määrä piinata ja tappaa tulen, savun ja tulikiven avulla.

Tuli, savu ja tulikivi

Tuli, savu ja tulikivi ilmentävät kolmen enkelin profeetallisia ominaispiirteitä. Ensimmäinen ja viimeinen ovat tulen muotoja. Sanan ”tulikivi” kantasana viittaa jumalalliseen leimahdukseen. Tuli on sanoman vertauskuva; savu on sanoman seurausta, ja tulikivi osoittaa sanoman uskonnolliseksi. Kaikki kolme ovat Ilmestyskirjan neljännentoista luvun kolmen enkelin todellisen sanoman väärennöksiä. Rautaista rintahaarniskaa kuvaavat tuli, hyasintti ja tulikivi. Se on ylimmäisen papin rintakilven väärennös. Ylimmäisen papin rintakilpi edustaa 144 000:ta kahtenatoista ihmisjalokivenä, jotka on yhdistetty Urimin ja Tummimin edustamaan jumaluuteen. Muinainen hyasintti oli väriltään tummansinimusta tai tumman purppuranvärinen. Islamin rintahaarniskan hyasintti vastaa savua, jota tulee islamin suista (valtio) ja hännistä (kirkko).

Se, että Henok otettiin taivaaseen hänen vaellettuaan Jumalan kanssa 300 vuotta, yhdistää luvun 300 ensimmäisen enkelin sanomaan, joka tuli vuonna 1798. Tuo ensimmäisen enkelin sanoma sai voimaa 11. elokuuta 1840, kun Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun viittä kuukautta koskeva profetia täyttyi. Luvun kaksi viiden kuukauden ajanjaksoa on sidottu yhteen asettamalla rivi rivin päälle. Vasta hiljattain ymmärrettiin, että jakeissa viisi ja kymmenen mainitut viiden kuukauden jaksot ovat kaksi erillistä sadanviidenkymmenen vuoden ajanjaksoa. Kun tuo totuus ymmärrettiin, Simson sitoi ketut yhteen sadaksiviideksikymmeneksi kettupariksi.

Simsonin (jonka nimi tarkoittaa ”aurinkoa”) profeetallisessa historiassa ”savu”, joka nousi kuilusta Niniven taistelun kuvaaman avaimen myötä, peitti auringon pimeyteen. Milleriläiset ymmärsivät oikein, että islamin kuilusta nousseen savun aiheuttama auringon pimeneminen kuvasi auringon (Simsonin) edustaman Kristuksen evankeliumin peittymistä. Simsonin todistuksen ja Ilmestyskirjan luvuissa yhdeksän–yksitoista kuvatun islamin välillä on useita muitakin yhteyksiä.

Simsonin kertomuksessa luku kolme ilmenee siinä, että häävierailla oli kolme päivää aikaa ratkaista arvoitus. Simson on tekemisissä kolmen naisen kanssa: timnalaisen vaimonsa, prostituoidun ja Delilan. Herran Henki tulee Simsonin ylle kolme kertaa: hänen kohdatessaan leijonan sekä Askelonissa ja Lehissä. Simson antaa Delilalle kolme valheellista vastausta ennen

kuin kertoo totuuden. Luku kolme edustaa jumaluutta, lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan muodostamaa jumaluuden väärennöstä sekä voittoisan seurakunnan kolmijakoista rakennetta.

Kolmekymmentä on papin luku, ja Simsonin hääjuhlaan tuotiin kolmekymmentä seuralaista. Sitten Simson lupasi vedonlyönnissä kolmekymmentä pellavapaitaa ja kolmekymmentä vaatekertaa, jos vieraat osaisivat ratkaista arvoituksen. Kun hänen arvoituksensa ratkaisu paljastui petoksen kautta, Simson surmasi kolmekymmentä Askelonin miestä maksaakseen vedonlyöntivelkansa. Luku kolmekymmentä on profeetallinen kymmenys luvusta 300, ja ne kolmesataa kettua, jotka Simson pyydysti ja sitoi yhteen sadaksiviideksikymmeneksi pariksi, rinnastuvat Henokin kolmesataa vuotta kestäneeseen vaellukseen Jumalan kanssa ja liittyvät Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun kahteen viiden kuukauden profetiaan, jotka on sidottu yhteen rivi rivin päälle -menetelmällä. Kolmesataa on profeetallinen kymmenys kolmestatuhannesta, ja kolmetuhatta edustaa jäännöstä, olipa kyse vanhurskaasta jäännöksestä, jota edustavat helluntaina kääntyneet, tai epävanhurskaasta jäännöksestä, jota edustavat ne, jotka leeviläiset surmasivat kultaisen vasikan kapinan yhteydessä.

Kultaisen vasikan palvontaan liittyvä kapina ja helluntaina kääntyneet sijoittuvat molemmat profeetallisesti pian tulevan sunnuntailain kohdalle. Yksi jäännös edustaa sekä Jumalan liittokansasta tulevaa jäännöstä että jäännöstä niistä, jotka ovat Jumalan liittokansan lammastarhan ulkopuolella. Ensimmäinen Simsonin todistuksessa esiintyvä viittaus kolmeentuhanteen tarkoittaa juutalaisia, jotka ottivat Simsonin vangiksi lepyttääkseen filistealaisia, ja toinen tarkoittaa filistealaisia. Tuomio alkaa Jumalan huoneesta ja kohdistuu sen jälkeen yhdennentoista hetken työntekijöihin, jotka ovat yhä Babylonissa. Simsonin todistus vahvistaa sekä kolmentuhannen merkityksen jäännöksen symbolina että tuomioprosessin etenemisjärjestyksen. Henok vaelsi Jumalan kanssa kolmesataa vuotta ja edustaa siten sitä Jumalan liittokansan jäännöstä, joka ei maista kuolemaa. Tuon jäännöksen muodostavat ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa esitetään vastakohtana suurelle joukolle.

Kymmenys luvusta 300 on 30, joka on papin vertauskuva, ja lisäksi luku kolme, kymmenyksenä kolmestakymmenestä, edustaa sekä jumaluutta että lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan muodostamaa jumaluuden väärennöstä. Kolme edustaa myös voittoisan seurakunnan kolmijakoa, jota edustavat kuningas Daavid, joka alkoi hallita kolmenkymmenen vuoden ikäisenä, pappi Joosef, joka aloitti palveluksensa kolmenkymmenen vuoden ikäisenä, sekä profeetta ja pappi Hesekiel, joka aloitti kaksikymmentäkaksi vuotta kestäneen palvelutyönsä seitsemännentoista riemuvuosijakson kolmantenakymmenentenä vuotena. Pappina hän olisi ollut kolmenkymmenen vuoden ikäinen.

Kukin kolmesta profeettana, pappina ja kuninkaana kuvatusta vertauskuvallisesta hahmosta saa Jumalan seitsemännen päivän sapatin sinetin piirityksen alkua osoittavan merkkipaalun kohdalla. Kaksi kuoleman todistajaa sekä toissijaisena todistajana toimiva Jerusalemin tuho vuonna 66 muodostavat kolme todistajaa siitä, että piirityksen merkkipaalu on ’merkki’.

Siirtymän tienviitta

Kun piiritys alkaa, Jumalan kolmiosainen voittoisa seurakunta, jota Lemek edustaa, sinetöidään. Hesekielin vaimon kuolema osoittaa, että juuri samalla merkkipaalulla aiempi liittokansa

sivuutetaan kokonaan. Merkkipaalu osoittaa siirtymisen Laodikeasta Filadelfiaan, mitä kuvataan myös taistelevan seurakunnan muuttumisena voittoisaksi seurakunnaksi, jolloin siitä tulee kahdeksas seurakunta, joka on yksi seitsemästä. Kolmannen enkelin milleriläisessä historiassa, joka ulottui lokakuun 22. päivästä 1844 vuoden 1863 kapinaan, tuo merkkipaalu edusti vuoden 1856 ajanjaksoa, jolloin sekä James että Ellen White alkoivat määritellä liikkeen laodikealaiseksi. Vuonna 1856 filadelfialainen milleriläinen liike muuttui laodikealaiseksi milleriläiseksi liikkeeksi. Seitsemän vuotta myöhemmin laodikealainen milleriläinen liike päättyi, kun liikkeestä tuli laodikealainen Seitsemännen päivän adventtikirkko.

Tuon virstanpylvään esikuvana on myös vuosi 313, jolloin Smyrnan seurakunnan kausi päättyi ja Pergamon seurakunnan kausi alkoi. Yhdessä tarkasteltuina vuonna 1856 tapahtunut siirtymä vanhurskaasta Filadelfiasta epävanhurskaaseen Laodikeaan ja vuonna 313 tapahtunut siirtymä vanhurskaasta Smyrnasta epävanhurskaaseen Pergamoniin vastaavat toisiaan, ja siirtymäkohta osoittaa myös tämän virstanpylvään olevan merkki. Piiritys alkaa merkillä, kuten useat todistajat vahvistavat. Kun kolmannen enkelin liike, joka koostuu sadastaneljästäkymmenestäneljästätuhannesta, sinetöidään Lemekin kuollessa, he ovat sinetöityjä ja täydellisesti yhtä, kun heidät kohotetaan viiriksi, sillä piirityksen profeetallisen rakenteen ensimmäinen virstanpylväs on merkki.

Johannes Palaiologoksen kuolema osoittaa islamin merkkipaalun, jolloin islam pakottaa Itä-Rooman alistumaan. Jerusalemin piiritys ja hävitys ovat kaksi todistajaa, jotka todistavat Babylonista ja Roomasta. Hesekielin puolentoista vuoden ajanjakso kuvaa laodikealaisia, jotka kieltäytyivät näkemästä ja kuulemasta varoitussanomaa siitä, että heidät vietäisiin pohjoisen kuninkaan vankeuteen. Cestiuksen merkki kuvaa filadelfialaisia, jotka pääsevät pakoon pohjoisen kuningasta. Nämä kaksi merkkiä koskevat sisäistä profeetallista sanomaa, samoin kuin Lemekin luku 777. Kun linja asetetaan linjan päälle, toinen ryhmä viedään piirityksessä vankeuteen ja toinen ryhmä pääsee pakoon pohjoisen kuninkaan käsistä.

Johannes Palaiologoksen kuolema edustaa ulkoista profeetallista sanomaa osoittamalla islamin roolin sillä merkkipaalulla, jolla Lemekin edustamat ihmiset sinetöidään. Ne, jotka pääsevät pakoon, ja ne, jotka joutuvat vangiksi Jerusalemin piirityksen ja hävityksen yhteydessä, korostavat sitä, että luonne tulee ilmi juuri piirityksen profeetallisen ajanjakson alfamerkkipaalulla. Näitä kahta ryhmää edustavat kaksi Lemekiä. Toinen ryhmä antaa Nashvillelle varoituksen, ja toinen ryhmä kieltäytyy.

> Ja Herra sanoi hänelle: ”Sen tähden jokaiselle, joka tappaa Kainin, kostetaan seitsenkertaisesti.” Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet löytää, tappaisi häntä. 1. Moos. 4:15.

Kapinan merkki

Kain sai kapinansa merkin. Hänen kapinansa merkki ymmärrettiin ihmiskunnalle osoitetuksi varoitukseksi siitä, että jos ihmiset surmaisivat Kainin, he saisivat osakseen Jumalan seitsenkertaisen tuomion. Eräässä mielessä merkki voidaan ymmärtää Jumalan Kainille antamaksi suojaksi, mutta profeetallisessa mielessä se vastaa Raamatun viimeisen kirjan kapinan

varoitusmerkkiä. Omega-kirjassa, Ilmestyskirjassa, esiintyvän pedon merkin esikuvana oli Kainin kapinan merkki alfa-kirjassa, Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa. Kainin merkkiin sisältyvä varoitus on se, että Jumala hylkäisi ja tuomitsisi myös jokaisen, joka osoittaisi olevansa luonteeltaan Kainin kaltainen. Kainiin pantu merkki vastaa pedon merkkiä, ja varoitus korostaa käskyä olla jäljittelemättä Kainin veljesmurhassa ilmennyttä kapinaa, joka Ilmestyskirjassa esitetään pedon kuvana. Kainin teon jäljitteleminen merkitsee Kainin kuvan muodostamista. Kainille langetettiin seitsenkertainen toimeenpaneva tuomio, ja kuudennessa sukupolvessa Kainista lukien Lemek totesi toistaneensa isänsä synnin mutta saavansa seitsemän kertaa seitsemänkymmenkertaisen tuomion.

> Ja Lemek sanoi vaimoilleen: Aada ja Silla, kuulkaa minun ääntäni; te Lemekin vaimot, kuunnelkaa minun puhettani: sillä olen surmannut miehen saamani haavan tähden ja nuorukaisen saamani vamman tähden. Jos Kainin puolesta kostetaan seitsenkertaisesti, niin totisesti Lemekin puolesta seitsemänkymmentäseitsemän kertaa. 1. Mooseksen kirja 4:23, 24.

Edellinen jae on ensimmäinen niistä vain kolmesta Jumalan sanan kohdasta, joissa luvut esitetään kertolaskun muodossa. Viimeinen on ensimmäisen kaltainen.

> Silloin Pietari tuli hänen luokseen ja sanoi: Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa? Jeesus sanoi hänelle: Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän. Matteus 18:21, 22.

Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän on neljäsataayhdeksänkymmentä, ja pyhässä historiassa on kolme neljänsadanyhdeksänkymmenen vuoden ajanjaksoa, joista kukin edustaa armonaikaa. Pyhäkköä, kuninkaita ja sotajoukkoa kutakin koskee neljänsadanyhdeksänkymmenen vuoden ajanjakso. Kuninkaiden ajanjakso alkoi Saulin voitelemisesta vuonna 1097 eKr. ja jatkui vuonna 607 eKr. tapahtuneeseen Nebukadnessarin ensimmäiseen piiritykseen asti, jolloin Daniel vietiin vankeuteen.

Pyhäkölle varattu neljänsadanyhdeksänkymmenen vuoden koetusaika alkoi Salomon temppelin vihkimisestä vuonna 1006 eKr. ja jatkui pakkosiirtolaisuuden jälkeisen temppelin vihkimiseen vuonna 516 eKr. asti. Sotajoukon osalta neljänsadanyhdeksänkymmenen vuoden ajanjakso ulottui vuodesta 457 eKr. vuoteen 34 jKr.

Kainin seitsenkertaisesta varoittavasta tuomiosanomasta ja merkistä Lemekin seitsemänkymmentä kertaa seitsenkertaiseen sanomaan ulottuva kehityskulku kuvaa symbolista neljänsadanyhdeksänkymmenen vuoden armonaikaa. Kainin merkin kuvaama kapina esitetään asteittain voimistuvana, mikä on sopusoinnussa sen kanssa, mikä sai Jumalan lähettämään vedenpaisumuksen.

> Ja Jumala näki, että ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki hänen sydämensä ajatukset ja aivoitukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahoja. Ja Herra katui tehneensä ihmisen maan päälle, ja hän tuli murheelliseksi sydämessään. Ja Herra sanoi: Minä hävitän maan päältä ihmisen, jonka olen luonut, niin ihmisen kuin eläimet, matelijat ja taivaan linnut; sillä minä kadun tehneeni ne. 1. Mooseksen kirja 6:5–7.

Kainin kuudennen sukupolven Lamekin esitetään kuvaavan selvästi erottuvaa kapinallisten ryhmää vastakohtana Setin suvun Lamekille. Molempien Lamekien todistukset osoittavat armonajan päättymisen: toinen esittämällään luvulla 490 ja toinen kuolemallaan. Molempiin sisältyy lukusymboliikkaa, joka liittyy suoraan voittavan seurakunnan kolmiosaiseen rakenteeseen. Kainin suvun Lamek rinnastuu kuninkaita, pyhäkköä ja sotajoukkoa koskeviin kolmeen 490 vuoden ajanjaksoon, ja Setin suvun Lamekiin sisältyy luvun seitsemän sinetti profeetalle, papille ja kuninkaalle. Setin suvun Lamek on Ilmestyskirjan neljännentoista luvun kolmesta enkelistä toinen, ja Kainin suvun Lamek on kolmas enkeli, joka esittää varoituksen pedosta, sen kuvasta, merkistä ja sen nimen luvusta. Ilmestyskirjan neljännentoista luvun jakeet 9/11 ilmaisevat, ketkä saavat Kainin kirouksen.

> Ja heitä seurasi kolmas enkeli, joka sanoi kovalla äänellä: Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, hän on juova Jumalan vihan viiniä, joka on laimentamattomana kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä piinataan tulella ja tulikivellä pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. Ja heidän piinansa savu nousee aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin. Ilmestyskirja 14:9–11.

Ilmestyskirjan 15:2 osoittaa, keitä Seetin sukuhaaran Lemek edustaa:

> Ja minä näin ikään kuin lasisen meren, johon oli sekoittunut tulta, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen merkistä ja sen nimen luvusta, seisovan lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet. Ilmestyskirja 15:2.

Seetin suvun Lemek kuvaa suljettua ovea kuolemallaan. Kainin suvun Lemek kuvaa suljettua ovea neljänsadan yhdeksänkymmenen vuoden pituisella armonajalla. Kainin merkin oli määrä toimia varoituksena luonteenlaadusta, jossa ilmeni kolme keskeistä profeetallista piirrettä. Hän kieltäytyi palvomasta Jumalaa Jumalan ohjeiden mukaisesti; hän osoitti kateellista raivoa ja murhasi nuoremman veljensä, ja kolmanneksi hän kieltäytyi tekemästä parannusta.

Kain oli rikkonut kymmenen käskyn ensimmäisen laintaulun käskyjä, jotka määrittävät ihmisen suhteen Jumalaan, kun taas toinen laintaulu määrittää ihmisten keskinäiset suhteet. Hänen kapinansa merkki osoitti hänet katumattomaksi lainrikkojaksi. Kain ja Lemek kuvaavat kolmannen enkelin suljettua ovea pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Henok, Metusalah, Lemek ja Nooa edustavat historiaa, joka alkaa Henokin kuvaaman ensimmäisen enkelin saapumisesta ja jatkuu Lemekin saapumisella toisena enkelinä sekä Metusalahin saapumisella keskiyön huutona, joka antaa voiman Lemekin edustamalle toisen enkelin sanomalle; sen jälkeen Nooa kolmantena enkelinä kuvaa vedenpaisumuksen suljettua ovea.

Lamek kuoli viisi vuotta ennen vedenpaisumusta, ja tämä viittaa ajankohtaan, joka on viisi vertauskuvallista vuotta ennen oven sulkeutumista pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Juuri Lamekin kuollessa 777 vuoden ikäisenä voittavan seurakunnan sinetöinti saatetaan päätökseen. Sitten, seitsemän päivää ennen kuin arkin ovi suljettiin yliluonnollisesti, eläimet alkoivat mennä arkkiin.

Päivä, jona Metusalah kuoli, oli ensimmäinen noista seitsemästä päivästä. Viimeinen varoitus ennen oven sulkeutumista oli kaksiosainen sanoma: eläinten tarjoama näky ja sen rinnalla sellaisen profetian täyttyminen, jota oli julistettu kaikkien aikojen vanhimpana kuolleen miehen koko elämän ajan. Tuo profetia sisältyi nimeen Metusalah, joka merkitsee ’kun hän kuolee, se tulee’.

Ihmiskunnalle annettavan viimeisen varoitussanoman on profetian mukaan välttämättä oltava kaksitahoinen sanoma, mitä kuvaavat eläinten vaelluksen seitsemän päivää, jotka alkoivat Metusalahin kuolemasta täyttymyksenä Eenokin profetialle, joka oli julistettu hänen poikansa nimen kautta. Eläinten vaelluksen seitsemän päivää osoittavat Metusalahin kuoleman ja vaeltavien eläinten muodostaman kaksitahoisen sanoman olevan kolmannen enkelin sinetöimissanoma. Jeesus havainnollistaa aina loppua alun avulla, ja Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kolmannen enkelin rinnalle liittyy neljännen jakeen toinen ääni, aivan kuten keskiyön huuto liittyi toisen enkelin sanomaan. Viimeinen varoitussanoma esitetään aina sisäisenä ja ulkoisena sanomana, mitä kuvaa Ilmestyskirjan seurakuntien ja sinettien välinen profeetallinen suhde. Danielin kirjan yhdennentoista luvun viimeinen varoitussanoma on pohjoisen ja idän sanoma. Metusalah ja vaeltavat eläimet olivat Nooan aikana kaksitahoinen viimeinen varoitussanoma.

Lamekin kuolema, jonka tunnusmerkkinä on luku 777, vastaa piirityksen alkua, jolloin Hesekielin vaimo kuoli. Juuri siinä vaiheessa sinetöidään uskolliset, joita Setin sukulinja edustaa, ja juuri siinä vaiheessa myös ne, joita Kainin sukulinja edustaa, saavat merkin. Henok oli seitsemäs Aadamista lukien, ja hän edustaa alfa-virstanpylvästä ajanjaksolla, jonka päättyessä sekä viimeistä että ensimmäistä sukupolvea edustaa luku kahdeksan. Molemmat Lamekit osoittavat armonajan päättymisen, ja Lamekin kuolema edustaa suljettua armonajan ovea piirityksen alussa.

Henok oli profeetallisen historian alfa, ja profeetallisen välttämättömyyden vuoksi hänen on osoitettava profeetallisen historian omega. Tätä omegaa edustavat ne kahdeksan sielua, jotka siirtyivät vanhasta maailmasta uuteen maailmaan maistamatta kuolemaa. Henok ja nuo kahdeksan sielua eivät nähneet kuolemaa ennen kuin saapuivat uuteen maahan. Vanha maailma päättyi eläinten vaelluksen seitsemän päivän aikana, ja uusi maailma alkoi seitsemällä sateettomalla päivällä. Sitten 17. päivästä alkaen viiden kuukauden ajan ei ollut muuta kuin sadetta, kunnes Jumala pidätti sateen viiden kuukauden päättyessä, seitsemäntenätoista päivänä.

Viisi kuukautta

Ilmestyskirjan yhdeksännessä luvussa on kaksi viittä kuukautta koskevaa todistajaa, ja luvussa on kolme erillistä aikaprofetiaa. Ensimmäinen viiden kuukauden ajanjakso esitetään jakeessa viisi; toinen viiden kuukauden ajanjakso on jakeessa kymmenen, ja kolmensadanyhdeksänkymmenenyhden vuoden ja viidentoista päivän ajanjakso on jakeessa viisitoista. Jakeet 5, 10 ja 15 osoittavat islamia koskevan aikaprofetian, jonka profeetallisen ajanjakson alussa on kaksi viittä kuukautta koskevaa todistajaa. Jakeet 5 ja 10 osoittavat kumpikin viiden kuukauden ajanjakson, joten rivi rivin päälle asetettuina jakeet viisi ja kymmenen ovat yhteensä viisitoista. Ensimmäinen viiden kuukauden ajanjakso on siis 15, ja kolmensadanyhdeksänkymmenenyhden vuoden ja viidentoista päivän ajanjakso esitetään jakeessa 15. Jakeiden 5, 10 ja 15 järjestys ja rakenne tuovat esiin kaksi lukua viisitoista, ja kahdessa

ensimmäisessä jakeessa, joiden summa on viisitoista, on kaksi sadanviidenkymmenen vuoden aikaprofetiaa.

Jae viisitoista sisältää aikaprofetian, jonka kesto on kolmesataayhdeksänkymmentäyksi vuotta ja viisitoista päivää. Kristus on punonut luvun viisitoista kolmeen jakeeseen, ja käyttämällä juuri näissä samoissa jakeissa esitettyä profeetallista aikaa Hän teki eron jakeiden viisi ja kymmenen yhteenlaskusta saatavan luvun 15 ja jakeen viisitoista välille, jotta viisitoista kaksinkertaistuisi, kun ne rinnastetaan toisiinsa. Sitten Kristus päätti kaikki kolme toisiinsa kytkeytyvää profetiaa viiteentoista päivään.

Luvun avaimena on Niniven taistelu vuonna 627, jota viisi vuotta myöhemmin, vuonna 632, seurasi Muhammedin kuolema, josta ensimmäinen viiden kuukauden profetia alkaa. Kymmenen vuotta Muhammedin kuoleman jälkeen Persian armeijat tuhottiin sen Muhammedin ennustuksen mukaisesti, jonka mukaan molemmat suurvallat, Persia ja Rooma, kukistettaisiin. Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun historiallinen tapahtumaketju alkaa siis Persian ja Rooman välisestä Niniven taistelusta. Sitten viisi vuotta myöhemmin Muhammed kuolee, ja näin alkaa viidennen jakeen sataviisikymmenvuotinen ajanjakso. Kymmenen vuotta myöhemmin Persia kukistetaan Nahavandin taistelussa vuonna 642. Islam kutsui Nahavandin taistelua ”voittojen voitoksi”. Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun ensimmäiset viisitoista vuotta kuvaavat ajanjaksoa, jossa viittä vuotta seuraa kymmenen vuotta. Viimeinen aikaprofetia päättyi 11. elokuuta 1840. Kymmenen päivää ennen tapahtumaa Josiah Litch julkaisi päivitetyn ennustuksensa osmanien ylivallan päättymisestä. Josiah Litchin työ jakaa Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun islamin viimeiset viisitoista päivää viiteen päivään ja niitä seuraaviin kymmeneen päivään, sillä Jeesus havainnollistaa lopun aina alun avulla.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.